

SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY INFORMUJE

ROČNÍK XIX.

č.6 (219)

Pripravil: IVAN GAJDIČIAR st.

Dnes prinášame druhú časť rozprávania zakladajúceho člena Spolku, JÁNA MUDRÍKA (*1942) o široko rozvetvenom rode Mudříkovcov a doplníme ho fotografiami k textu, uverejnenom v minulom čísle.

Pripomeňme si, že jeden zo synov boženika Jozefa - JOZEF (*1902 †1952) bol známym turzovským mäsiarom, ženatý s Veronikou Cisárikovou (*1908 †1973). Zomrel v pracovnom tábore v severných Čechách, kde musel nútene nastúpiť službu u PTP za svoje politické a náboženské presvedčenie a kde mal byť „prevychovaný“. Mali dcéry Annu, Irenu a synov Rudolfa, bol v Turzovke lekárnikom a syna Jozefa, ten bol v Turzovke organistom. (viď foto).

Najmladší JÁN (*1904 †1970) sa oženil s Máriou Stopkovou (*1910 †1999) pracoval v lesníctve, naposledy bývali v hájovni „Pod Hvizdovým grúňom“ v Turzovke - Predmieri (viď foto). Vychovali deti Máriu, Alexandra, Annu, Agnesu, Milana, Hermínu, Jána, Oľgu, Teréziu a Elenu. Štyri deti, z toho dvaja chlapci im zomreli v detskom veku.

MUDRÍKOVCI z Hlavíc (2)

Skúmaním jednotlivých rodov a rodín Mudříkovcov možno konštatovať, že dlhovekosť tu nebola častá. Zatiaľ najdlhšieho veku - 91 rokov sa dožil JÁN (*1906 †1997). Značná však bola úmrtnosť mladistvých - v prvých siedmich generáciách sa narodilo 343 detí a vo veku do jedného roka ich zomrelo 96.

Pozoruhodný je vydaj dievčat z Mudříkovského rodu mimo svojho domova a to už počnúc druhou generáciou, keď sa Eva (*1772), vydala za Juraja Pavlíka, Katarína (*1784) za Adama Marca, Magda (*1787) za Michala Koňara, Katarína (*1798) za Jána Kavalku, Eva (*1809) za Adama Krištofika, Zuzana (*1818) za Jána Kupku, Anna (*1808) za Jána Litvika, Mária (*1856) za Antona Soviara, Katarína (*1858) za Jakuba Hrtúsa - Jurinu, Mária (*1885) za Adama Škorníka, Anna (*1895) za Pavla Lacinu, Agnesa (*1901) za Jakuba Badžgoňa, Terézia (*1913) za Jakuba Kartaríka, Eva (*1913) za Jozefa Kavoňa, Veronika (*1922) za Jozefa Srubana, Štefánia (*1923) za Jána Urbánka, Anna (*1925) za Jozefa Gajdoša, Terézia (*1866) za Pavla Muchu, Katarína (*1874) za Mateja Odleváka, Anna (*1896) za Jána Kristína, ktorých priezviská sa na Hlaviciach vôbec nevyskytovali.

Od piatej generácie sa vyskytli manželstvá, keď sa Mudřík oženil s Mudříkovou - Ján (*1854) a Žofia (*1864). Ján bol z rodu Ondreja, Žofia z rodu Mateja. Matej (

*1879) a Agnesa (*1878). Matej bol z rodu Jána, Agnesa z rodu Mateja. Jozef (*1852) a Magda (*1862). Jozef bol z rodu Ondreja a Magda z rodu Jána.

Chlapci z rodu Mudříkovcov sa ženili s dievčatami z rodov: Polka, Vojtek, Papík, Kadura, Marejka, Čuboň, Kubošek, Hruška, Hrtús, Varmus, Holaza, Dedič, Zajac, Stopka, Tuhovčiak - boli to priezviská z blízkeho okolia. Z tých, ktoré sa v blízkom okolí nevyskytovali boli: Adam (*1805 †1856) a Anna Dejaková (*1803 †1853), Ján (*1858) a Anna Skrajanková, Matej (*1875) a Anna Pleviková, Jozef (*1829) a Dorota Jurančíková (*1832), Matej (*1859 †1929) a Eva Salajová (*1863 †1911), Ján (*1898) a Pavlína Kondrčíková, Jozef (*1897) a Františka Strnisková. (mali syna Jozefa, ktorý sa oženil s Jozefinou Kláčkovou a v 90-tych rokoch m.s. bol viceguvernerom Národnej banky Slovenska).

Vzhľadom na častý výskyt priezviska Mudřík a neustále sa opakujúce krstné mená, začali sa v rode používať prímenná. Prví štyria osadníci mali základné prímenná PODLIPAN, ŠKATULA, ČERVENÝ a HRUBÝ. S pribúdaním obyvateľov rodového mena „Mudřík“, pribúdali aj ďalšie prímenná ako HRUŠKA, TORGOLA, ČORIK, BASISTA, ICÍK, FUSÍK, SEDLIAK, KIPUS, FEŠTER, LEKÁRNIK, ORGANISTA, HRUBASEK, BANŠČOR.

Je na nich, aby sa, pokiaľ budú chcieť,

podujali svojimi príspevkami doplniť túto pestrú mozaiku.

Zostáva nám veriť, že rozprávanie o rode Mudříkovcov z Hlavíc bude inšpiráciou aj pre ďalších rodoľubov. Vaším príspevkom radi poskytneme priestor na našich stránkach v rubrike Z RODINNÝCH ARCHÍVOV, ktorá zostáva otvorená pre všetkých Turzovčanov...

(pokračovanie)

Správu o pripravovaných oslavách 140. výročia založenia hasičského zboru v Turzovke, ktoré sa uskutočnia v dňoch 4. a 5. mája 2018 sme priniesli už v minulom čísle. Dnes ju rozširujeme o informáciu, že v ich rámci sa v priestoroch Mestského múzea Karola Točíka uskutoční aj veľká výstava o histórii a tradíciách turzovských hasičov. Obraciam sa na všetkých súčasných i bývalých členov zboru a na všetkých občanov so žiadosťou o pomoc a spoluprácu. Pokiaľ vlastníte vo svojich domácnostiach predmety, alebo dokumenty, vrátane historických fotografií, ktoré by pomohli dokumentovať bohatú históriu zboru, aby ste ich darovali, alebo zapožičali organizátorom výstavy. Tie vhodné sa stanú súčasťou expozície, ostatné poslúžia pre archívne účely, resp. budú využité pri publikačnej činnosti. Na Vašu ochotu spolupracovať môžete upozorniť ktoréhokoľvek člena výboru, alebo predmety priniesť do hasičskej zbrojnice, alebo mestského múzea. Vopred všetkým srdečne ďakujeme.

BLAHOŽELÁME

V júni oslávi významné životné jubileum členka Spolku

VERONIKA DOROCIÁKOVÁ

Turzovka

Jubilantke želáme všetko najlepšie, najmä pevné zdravie a do ďalších rokov veľa úspechov a životnej pohody. Aj touto cestou jej ďakujeme za všetko, čo v prospech Spolku a rozvoja kultúrneho a spoločenského života v Turzovke, najmä na úseku záujmovej a umeleckej činnosti vykonala.

PRIPOMÍNAME SI

V nedeľu 4. júna 2017 uplynie 95 rokov od času, čo sa v Turzovke narodil vedec a pedagóg

Ing. ANTON RUDINSKÝ

Jeho otcom bol Jozef Rudinský, matkou Terézia, rodená Lišková. Ludovú školu navštevoval v Turzovke, maturoval na Reálnom gymnáziu v Kláštore pod Znievom, vysokoškolské štúdium absolvoval na SVŠT v Bratislave, odbor strojného inžinierstva. Nastúpil na Strojnícku fakultu do Ústavu všeobecného strojnictva, neskôr, po splnutí s Katedrou častí strojov a prevodov, ostal pracovať na tejto katedre. Podieľal sa na vývoji prevodoviek s Výskumným ústavom naftových strojov v Prahe, rekonštrukcii budovy strojného zariadenia pre Acadiemiu Istropolitana. Robil expertízy pre rôzne podniky z odboru dopravných a zdvíhacích strojov. Vykonával lektúry odborných technických učebných pomôcok a učebníc pre stredné technické školy. Prednášal vo viacerých podnikových inštitútoch a odborných školách. Napísal vyše 100 odborných článkov a skript z odboru dopravné a zdvíhacie zariadenia. Od roku 1965 prednášal predmet dopravné a zdvíhacie stroje. Bol členom Štátnej skúšobnej komisie pre odbor výrobné stroje a zariadenia so zameraním na stroje chemického a potravinárskeho priemyslu. Bol vyznamenaný Pamätnou plaketou ŠVŠT (1976) a Striebornou medailou SVŠT (1982). Zomrel v Bratislave 2. 4. 1990.

V nedeľu 18. júna 2017 uplynie 95 rokov od času, čo sa v Turzovke narodil vedec a publicista

Ing. DUŠAN METOD JANOTA, CSc.

Jeho otcom bol Ludovít Cyril Janota (v rokoch 1919 - 23 bol v Turzovke notárom, m.i. sa zaslúžil aj o založenie infekčnej nemocnice v Turzovke), matkou Hana, rodená Dudáčková (bola učiteľkou v Turzovke v rokoch 1916 - 23, m.i. založila a bola vedúcou dorastu Čsl. Červeného kríža na horných Kysuciach, spolupracovala s misiou ČK, založila Ligu proti TBC).

Dušan Janota v r. 1932 - 36 študoval na gymnáziu, 1936 - 42 na obchodnej škole a akadémii, 1943 - 47 na Slov. vysokej škole hospodárskych vied, 1950 - 52 na Pedagogickej fakulte Slov. univerzity v Bratislave, 1966 - 67 študoval urbanistiku na Vysokom učení technickom v Brne. R. 1944 bol pracovníkom Nakladateľstva Slov. liga, 1947 - 50 plánovačom Ústredného riaditeľstva Št. lesov, 1950 - 52 Povereníctva poľnohospodárstva, 1952 - 61 pracovníkom Výskumného ústavu poľnohospodárskej ekonomiky SAV, 1961 - 81 pracoval v Slov. ústave pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody, 1981 - 89 v Št. ústave pamiatkovej starostlivosti v Bratislave, kde od r. 1989 žil na dôchodku. Poľnohospodársky a lesnícky odborník, ochranca prírody, ekolog, pamiatkar a propagátor starostlivosti o kultúrne dedičstvo, popularizátor histórie, literár a publicista. Autor približne 30 knižných publikácií a brožúr a vyše 250 vedeckých štúdií, početných príspevkov v periodickej tlači, najmä v časopise Krásy Slovenska. Časť jeho literárnej tvorby ma populárno-náučný charakter, napr. monografie Dubnica nad Váhom, Dubnický park a oranžéria (obe 1967), Historická železnica Bratislava (1977, všetky s A. Baginom). Spoluautor zbierky bratislavských povestí Zvon lumpov (1979) a knihy Krásy a vzácnosti slovenskej prírody (1984), samostatne vydal práce Maximilián Hell (1971) a Slovenský stredný Dunaj, nápor proti Trianonu a Gabčíkovo - Nagymaros (1991). Pripravil viacero rozhlasových biografických a literárno-dramatických pasiem venovaných problematike osobností slov. vedy, techniky a kultúry. Zomrel v Bratislave 25.7.1997.

OZNAMY

Tohtoročný, v poradí už XII. ročník rezbárskeho plenéra DREVENÉ TAJOMSTVÁ bude v dňoch 4. - 7. júla 2017 v Šarkparku.

Tradičná súťaž O NAJLEPŠÍ GULÁŠ, ktorej sa pravidelne zúčastňuje aj naše spolkové súťažné družstvo bude v sobotu 15. júla 2017 v športovom areáli v Závodí.

Tohtoročná výročná členská schôdza, na

ktorej budú po prvý raz udelené Pamätne medaily Juraja Turza bude v sobotu 19.8.2017 o 16.00 hod. v zasaďke MsÚ.

Mestské múzeum Karola Točíka v Turzovke okrem zbierkových predmetov už prijíma od občanov aj predmety a fotodokumentáciu pre pripravovanú výstavu k 140. výročiu hasičského zboru v Turzovke, ktorá bude v budúcom roku.